

**MË PYESIN
PËR KUDSI SHERIFIN..?!**

**NJIHUNI ME QYTETIN
E VOGËL MEKSIKAN
QË PO PËRVETËSON ISLAMIN**

**“EDUKONI FËMIJËT TUAJ
ME DASHURI PËR PROFETIN
MUHAMMED (A.S)”**

Viti XV - Nr. 12 (178),
Dhjetor, 2017

Botim i Myftinisë Shkodër

UDHA ISLAME

*E përnuajshme
Informative - Fetare
Kulturore - Edukative*

Grabitja e Palestinës..!

MUHAMMEDI (A.S), SHEMBULL NË KOMUNIKIMIN ME NJERËZIT

NE SHOHIM SE AI ISHTE SHEMBULLI MË I MIRË NË TRAJTIMIN E NJERËZVE. Aftësitë e tij të komunikimit, me sjellje unike dhe interesante, gjithmonë i sjellshëm dhe i buzëqeshur, bënë që profeti (Alejhis-salam) të arrijë të fitojë zemrat e njerëzve që ishin përreth tij, si dhe të atyre që erdhën në kontakt me të.

“Ai duhet të quhet shpëtimtari i njerëzimit . Unë besoj që, në qoftë se një njeri si ai do të ushtronte pushtetin e botës së sotme, do t’ia arrinte t’i zgjidhte problemet e saj e do t’i sillte paqen dhe lumturinë, aq të nevojshme.”

Imam Muhamed Sytari
Myfti i Zonës Shkodër

MË PYESIN PËR KUDSI SHERIFIN..?!

besimtarëve! Sapo veproje një vepër të rëndë para këtyre njerëzve, pse kështu? Para romakëve dhe të huajve?”

Në kohë, Hz. Omeri, teksa e goditi në gjoks, ia ktheu: “Ta thoshte dikush tjetër, o Ebu Ubejde?! Ju, o arabë, ishit njerëzit më të poshtëruar, më të nënçmuarit, më të pavlerët, All-llahu ju krenoi me Islam! Prandaj, sado që ta kërkonte krenarinë me diçka tjetër pos tij, do t’ju poshtërojë All-llahu!”⁴

Në fakt, ky mesazh i Hz. Omerit (r.a), mjafton për të parë në pasqyrën e tij atë që ngjet sot, në mbarë botën islame, me krejt ymetin e mbi 1 miliard e 500 milion frymëve...

Të gjitha falënderimet e plota dhe madhështia absolute i takojnë vetëm All-llahut të Madhëruar, Zotit të vetëm të gjithësisë, i Cili urdhëron në Kur’anin Famëlartë: “Shtëpia (xhamia) e parë e ndërtuar për njerëz, është ajo në Bekë (Mekë), e dobishme, udhërrëfyese për mbarë njerëzimin.”¹

Krejt salavatet dhe selamet më të përzemërta ia dërgojmë zotërisë së bijve të Ademit, Hz. Muhammedit (a.s), të cilin e dërgoi All-llahu mëshirë për krejt krijesat e Tij. Thotë, në hadithin e transmetuar nga Ebu Hurejra (r.a)²: “Nuk ndërmerret udhëtimi (për qëllim adhurimi e vizite) vetëm se drejt tre xhamive: Mesxhidi Haramit, Mesxhidit të dërguarit të All-llahut (a.s) dhe Mesxhidi Aksasë”.

Të dashur dhe të nderuar të pranishëm, motra dhe vëllezër,

Transmetohet se, kur Hz. Omeri (r.a) udhëtoi drejt Kudsi Sherifit për të marrë në dorë çelësat e Bejti Makdisit, pasi muslimanët shpartalluan kolonizimin romak dhe e mposhtën atë, në pritje të Hz. Omerit kishte dalë komandanti i përgjithshëm i muslimanëve, Hz. Ebu Ubejde (r.a)³, së bashku me ushtarakë të tjerë, priftërinj, murgjër dhe një masë e madhe njerëzish prej krejt shtresave. Rruga ishte plot baltë. Kur Hz. Omeri mbërriti, hoqi shapkat e tij, shpërvjeli rrobat dhe u fut me këmbë në baltë, para të gjithëve; muslimanë, të krishterë, arabë e romakë!

Ebu Ubejde nuk e pëlqeu këtë veprim dhe pasi i afrova, i tha: “O prijës i

teksa lexojmë fillimin e sures El-Isra, kuptojmë edhe më shumë për madhësinë dhe shenjtërinë që i ka dhënë All-llahu Fuqplotë, Xhamisë Aksa dhe Kudsi Sherifit në përgjithësi. Lexojmë bashkërisht: “Pa të meta është Lartmadhëria e Atij që robin e Vet e kaloi në një pjesë të natës prej Mesxhidi Haramit (prej Qabes) gjer në Mesxhidi Aksa (Bejti Mukaddes), rrethinën e të cilës Ne e kemi bekuar, (ia bëmë këtë udhëtim) për t’ia treguar atij disa nga argumentet Tona. Vërtet, Ai është dëgjuesi (i fjalëve të Muhammedit),

**Nuk ka dyshim se,
Bejti Makdisi
me xhaminë e tij,
ka një shenjtëri të veçantë
për mbarë muslimanët
e qlobit, deri në
ditën e Kiametit!**

pamësi (i punëve të Muhammedit)”⁸

Imam Razi, në tefsirin e këtij ajeti shpjegon: “(Pjesa e ajetit): “gjer në Mesxhidi Aksa”, janë të një mendimi dijetarët, se ka për qëllim Bejti Makdisin. Është quajtur Aksa, për largësinë e distancës⁹ nga dhe drejt Mesxhidi Haramit. Ndërsa pjesa e ajetit: “rrethinën e të cilës Ne e kemi bekuar”, kanë thënë: Me fruta e lumenj, sikurse kanë thënë, edhe: Për shkak se ai vend është vendpushim i pejgamberëve, vendzbritje e melekëve”¹⁰

Ibn Is’haku thoshte: “(Resulull-llahu) E bëri Isranë nga Mesxhidi Harami drejt Mesxhidi Aksasë, që është Bejtul-Makdis”¹¹

Duke komentuar ajetin e ndodhisë së Israsë, Imam Kurtubiu, thekson gjithashtu, se: “Aksa (arabisht: më e largëta), është quajtur kështu për

8. Kur’ani, El-Isra: 1.
9. Afërsisht, distanca ndërmjet këtyre dy vendeve është 1400-1700 km.
10. Imam Razi, *Et-Tefsirul-kebir*, botimi i parë, Bejrut, 1990, vëll. 20, f. 117.
11. Imam Kurtubiu, vep. e cit., vëll. i 10-të, f. 215.

1. Kur’ani, Ali Imran: 96.
2. Transmetuar nga Bukhariu, Muslimi etj.
3. Falënderimet i takojnë All-llahut të Madhëruar që ma mundësoi ta vizitoj varrin e këtij burri të madh, [“besniku i këtij ymeti”, siç e ka cilësuar Resulull-llahu (a.s)], më 20 nëntor 2017, gjatë vizitës në Jordani.
4. Shejkh Ahmed Keftaro, *Min hedjil-Kur’an, pa vit botimi*, Damask, f. 129.
5. Në Palestinën martire.
6. Imam Kurtubiu, *El-xhamiu li ahkamil-Kur’an*, botimi i dytë, Kajro, 1996, vëll. i 4-t, f. 145.
7. Imam Kurtubiu, vep. e cit., vëll. i 4-t, f. 146.

distancën nga Mesxhidi Harami. Ishte xhamia më e largët në tokë për banorët e Mekës, madhërohej me vizita”¹²

Ndërsa dijetari dhe thirrësi i shquar bashkëkohor, Dr. M. Ratib En-Nabulsi, në tefsirin e tij të këtij ajeti, ndër të tjera shpjegon, se: “Pjesa e ajetit: “rrethinën e të cilës Ne e kemi bekuar”, nënkupton vendet e Shamit (Palestinë, Jordani, Siri dhe Liban)... Në transmetimin e marrë nga Sunen Ebi Davud: “Shko në Sham, sepse ajo është më e përzgjedhura e All-llahut në tokën e Tij, përzgjedh drejt saj më të mirët e robëve të Tij...”¹³

Shko në Sham me zemër, shko në Sham me dhembshurinë e Shamit, shko në Sham me lutje e përgjërime para duarve të Krijuesit, për sigurinë, paqen e mirëqenien e vëllezërve e motrave që ke atje!

Po aty, ai sjell transmetimin e Imam Muslimit, ku përmendet, se: “Kur (Resulull-llahu) u fal imam në mesin e pejgamberëve, në Bejti Makdis, mësoi se ai ishte Zotëria i bijve të Ademit, Vula e lajmëtarëve të Zotit, Imami i të dërguarve...”¹⁴

Të dashur të pranishëm,

Nuk ka dyshim se, Bejti Makdisi me xhaminë e tij, ka një shenjtëri të veçantë për mbarë muslimanët e qlobit, deri në ditën e kiametit. Transmetohet, se Resulull-llahu (a.s) ka thënë: “Namazi në Mesxhidi Haram ka vlerën e njëqind mijë namazeve, ndërsa namazi në xhaminë time ka vlerën e njëmijë namazeve, ndërsa namazi në Bejti Makdis ka vlerën e pesëqind namazeve”¹⁵

12. Imam Kurtubiu, vep. e cit., vëll. i 10-të, f. 217.

13. Dr. Muhammed Ratib En-Nabulsi, *Tefsirun-Nabulsi*, botimi i parë, Aman, 2016, vëll. i 5-të, f. 197.

14. Dr. Muhammed Ratib En-Nabulsi, vep. e cit., vëll. i 10-të, f. 198.

15. Transmetuar nga Bezzari, *hasen*, si dhe Tabaraniu, nga Ebu Derdai (r.a).

Për fund të kësaj hytbeje, u ndala tek vepra e burrit të urtë damasken, Shejkh Ali Tantavi, “Burra nga historia”, ku ka një përshkrim të mrekullueshëm për legjendën e shekujve të shkuar, Salahudin Ejjubin.

Në përshkrimin e tij me titull: “Çlirimtari i Kudsit”, ndër të tjera shkruan: “E kam lexuar shumë herë jetën e Salahudit. Sërish iu riktheva para se të shkruaja këtë kapitull. Lexova për jetën dhe luftrat e tij, më se njëmijë faqe. Gjëja më e çuditshme që gjeta ishte fakti, se si arriti të triumfojë ky burrë i madh (shumë i madh), në atë kohë të prishur (shumë të prishur), duke mundur një armik të fortë (shumë të fortë).”¹⁶

Lexoni me vëmendje: burrë i madh (shumë i madh), kohë e prishur (shumë të prishur), armik i fortë (shumë i fortë).

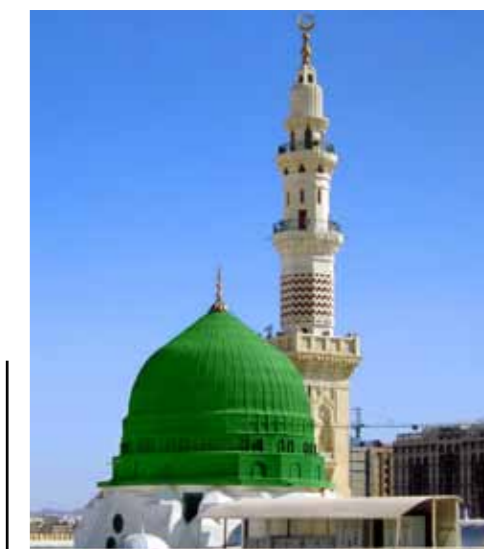
U ndala për pak, ktheva vështrimet nga momenti i hyrjes së Hz. Omerit çlirimtar në Kudsi Sherifë, me këmbë në baltë dhe, sikur dëgjova fjalën e tij, si jehonë horizontesh të dritshme: “Ju, o arabë, ishit njerëzit më të poshtëruar, më të nënçmuarit, më të pavlerët, All-llahu ju krenoi me Islam! Prandaj, sado që ta kërkonte krenarinë me diçka tjetër pos tij, do t’ju poshtërojë All-llahu!”¹⁷

Sot, Kudsi Sherifë thërret me madhësinë e tij mbarë ymetin islam, për t’u solidarizuar me të, për t’u lutur bashkërisht, për paqen, për harmoninë, për drejtësinë, për besimin, për lirinë, për të ardhmen!

(Hytbeja e mbajtur, më 8 dhjetor 2017 në xhaminë e Parrucës)

16. Ali Tantavi, *Rixhalun minet-tarikh*, botimi i 10-të, Xhide, 2008, f. 217.

17. Shejkh Ahmed Keftaro, *Min hedjil-Kur’an*, pa vit botimi, Damask, f. 129.

**I DËRQUARI I ALL-LLAHUT (A.S)
KA THËNË:**

**“Nuk ndërmerret
udhëtimi (për
qëllim adhurimi
e vizite) vetëm se
drejt tre xhamive:
Mesxhidi Haramit,
Mesxhidit
të dërguarit
të All-llahut (a.s)
dhe
Mesxhidi Aksasë”.**

(Buhariu dhe Muslimi)

Sheikh Muhamed El-Gazali

Medito me mua rreth kësaj anekode: Një njeri po ecte i shkujdesur në rrugë, pa i kushtuar vëmendje asnjë rreziku. Papritur, një hajdut i armatosur i del dhe ia merr me forcë portofolin e tij dhe, pastaj i thotë: Ec, vazhdo rrugën!

Njeriu i shkretë mundohet të flasë e të kundërshtojë, por hajduti i thotë me këmbëngulje: Harroje çfarë ndodhi dhe vazhdo rrugën me paqe!

Aty vjen një murg dhe i thotë njeriut të gjorë: Ai po të fton, që të vazhdosh rrugën në paqe! Paqja është më e mirë për ty, a nuk e ke dëgjuar fjalën e të Lartmadhërishmit: “E, nëse anojnë nga paqja, atëherë ano edhe ti nga ajo dhe mbështetu Allahut...”, mbështetu Allahut dhe prano paqen!

Njeriu i shkretë ia ktheu: Mua më vodhën dhe duhet që të kthej pasurinë time, e nëse sot jo, atëherë në të nesërmen e afërt, apo të largët duhet ta bëj!

Zërat filluan të ngriheshin, sa këtu e atje, duke i thënë: A po kërcënon sigurinë dhe turbullon klimën? Ti je terrorist, ngatërrestar, nxitës i trazirave dhe pengues i stabilitetit!?

Njeri i mjerë ia ktheu: Si mund të cilësohet një i sulmuar si terrorist? Si mund t'i thuhet dikujt që i është marrë e drejta, se ai është i keq? A nuk ka asnjë të mençur e të drejtë që të thotë: Kthejani atij që i është bërë zullum çfarë i është marrë padrejtësisht?!

Ajo që të bën për të qeshur, është se përpjekje të mëdha shpenzohen në këto ditë për stabilitetin e paqes, apo me shprehje më të qartë, për të detyruar të vjedhurin të heshtë dhe kërcënimin e tij se, nëse rifillon të bërtasë, ai është terrorist dhe meriton të vritet!

Çështja e grabitjes së Palestinës dhe shpërngulja me forcë e banorëve

GRABITJA E PALESTINËS

“E, nëse anojnë nga paqja, atëherë ano edhe ti nga ajo dhe mbështetu Allahut...” - (Kur'ani, El-Enfal: 61)

të saj është shembull i gjallë i tiranisë së shëmtuar, të drejtës së shtypur dhe shembull i krizës së moralit dhe ndërgjegjes prej kohëve të largëta.

Musai i tha Faraonit: “Lëri të vijmë me mua bijtë e Israilit (Jakubit)” dhe për Faraonin tiran ishte e lehtë t'i linte jehuditë të shkonin së bashku me profetin e tyre, jashtë Egjiptit, por ai refuzoi dhe ia ktheu me këto fjalë: “Tha: A na erdhe që të na nxjerrësh nga toka jonë me magjinë tënde”?!

Fuqia e verbër ka një logjikë, që nuk njuh turp dhe se, do të vijmë jehuditë

nga Rusia e nga vende të tjera dhe do t'i shporrin banorët autoktonë nga shtëpitë e tyre, të cilat i kanë trashëguar prej një mijë vitesh, pastaj do t'i thuhet të shporrurit dhe të shpërngulurit: Ti je një terrorist, që nuk duhet ta shohim fytyrën tënde.

Besime dhe popuj sillen ndaj tyre me këtë lloj përçmimi dhe pastaj akuzohen se nxisin armiqësi dhe kryejnë zullume!

Përktheu nga arabishtja dhe përshtati në shqip:

Lavdrim Hamja

“MARRËVESHJA OMERITE”

BISMILAHIR-RRAHMANIR-RRAHIM

TË DREJTAT QË ROBI I ALLAHUT, OMERI, PRIJËSI I BESIMTARËVE U JEP BANORËVE TË ILJES (Kudsi Sherifë):

“U jep atyre siguri për veten, pasurinë, kishat dhe kryoet e tyre. Për njerëzit e sëmure, të shëndoshë dhe kushdo qofshin ata. Kishat do të qëndrojnë ashtu siç janë, nuk do të shkatërrohen dhe as nuk do të ndryshohen. Nuk do të konfiskohet asgjë prej pasurisë së kishave dhe as prej pasurisë së tyre. Njerëzit do të jenë të lirë dhe nuk do të detyrohen dhe as nuk do të ushtrohet presion mbi ta për të ndryshuar fenë.”

PËR ÇDO GJË QË ËSHTË SHKRUAR NË KËTË MARRËVESHJE, KA BESËN E ALLAHUT, ÇARANCINË E TË DËRQUARIT TË TIJ, TË KALIFËVE DHE TË GJITHË MUSLIMANËVE.

DËSHMITARË PËR KËTË MARRËVESHJE JANË: Halid ibn Velid, Amër ibn As, Abdurrahman ibn Auf dhe Muavije ibn Ebu Sufjan.

MARRËVESHJA U NËNSHKRUA NË VITIN 15 H-637 E.R.

ATË DITË, AI NUK PRANOI TË FALEJ NË KISHË..!

Nëse bota e qytetëruar do të kërkonte për një ditë simbolike në promovim të tolerancës, humanizmit, shpirtmadhësisë e drejtësisë, pa dyshim ajo ditë do të ishte dita kur, babai i drejtësisë botërore, Hz. Omeri (r.a) hyri çlirimtar në Kudsi Sherifë.

Atë ditë, ai nuk pranoi të falej në kishë, jo për nënçmimin e të krishterëve, as për poshtërimin e tyre, as për faktin e pushtetit që kishte në dorë, as për një ndjenjë të fshehur paragjykimi ndaj tyre, jo!

Atë ditë, ai nuk pranoi të shkelte në pragun e kishës, që çdo musliman në botë të mësonte dhe të shihte në praktikë se kishat, sinagogat e krejt objektet e kultit të kujtdo qoftë, nuk preken, as lihet shteg për nënkuptime të mundshme tek ata që pasojnë, për respekt të të zotëve legjitimë të këtyre faktoreve!

Atë ditë, ai nuk pranoi të falej në kishë, edhe pse mund ta gjente një vend të veçuar, për t'u falur nga drejtimi i kibles së tij, por jo, nuk e bëri një gjë të tillë!

U trashëguua ndër breza ky veprim i mbështetur në burimet e së mirës për mbarë njerëzimin, saqë, kur muslimanët hynin çlirimtarë a triumfues në një vend, nuk i digjnin kishat, as i shkatërronin, as u digjnin këmbanoret, as i hidhnin në erë, përkundrazi; i shfrytëzonin për vendadhurime, për xhami e faktore, në rast se ato nuk përdoshin më nga të krishterët, a boshatiseshin natyrshëm, siç ndodh sot, në Evropë e Amerikë, kur shumë e shumë kisha nxirren në shitje për shkak të mosfrekuentimit, lëvizjeve demografike etj.

Atë ditë, ai nuk pranoi të falej në kishë, që t'ia ruante kishën të krishterëve të Kudsi Sherifit deri në kiamet..! Që të ruante çdo kishë nga

kompleksi a frika ndaj muslimanëve, edhe pse muslimanët nuk frikësojnë, nuk shkatërrojnë e nuk dëmtojnë pronën, jetën, shenjtëritë e tjetrit, kushdo qoftë tjetri..!

Atë ditë, ai nuk pranoi të falej në kishë..! Në fakt, po atë ditë, ai shënoi me shkronja të arta termin: DREJTËSI, që buron nga pjekuria e besimit, nga vetëpërmbajtja, siguria dhe elementët tolerues, nga frika e Zotit dhe dashnia e Tij!

Atë ditë, ai nuk pranoi të falej në kishë..! Po atë ditë, emri OMER IBN EL-HATTAB, hyri në histori nga një derë e madhe, prej ku mbarë bota duhet të mësojë madhësinë e tolerancës dhe mosabuzimit me shenjtëritë e tjetrit; muslimanët, të krishterët, hebrejtë dhe të gjithë ata, që besimin e ndjejnë si një forcë e brendshme që frymëzohet dhe ushqehet nga Drita e Udhëzimit dhe që e nxit njeriun dhe e mëkon në vazhdimësi, të jetojë ndërtues urash e vlerash, sidomos në një botë plot diversitet..!

Atë ditë, ai nuk pranoi të falej në kishë..! Po atë ditë, ajo kishë dhe xhamia e tij bri saj, mbetën gurra të pashtershme të një historie, mesazhet dhe përkujtimi i së cilës, na ftojnë të respektojmë njëri-tjetrin, duke respektuar shenjtëritë përkatëse... Tejkalimi i këtij pragu qytetëruar, është i barazvlefshëm me kafshimin e mollës së ndaluar, që e nxjerr individin dhe shoqërinë nga mirëqenia e harmonisë dhe tolerancës, drejt anarshisë dhe të papriturave që pasojnë shfrytëzimin e situatave pandershmërisht!

Kush mbështetet në Zotin dhe thërret drejt Tij, jeton dhe vdes me nder e dinjitet! E kundërta ndodh, me shfrytëzuesin e politikave të djallëzuara selektive, që nuk marrin parasysh se, sado pushtet që të kenë, janë të përkohshme, kalimtare, jo absolute..!

Atë ditë, ai nuk pranoi të falej në kishë..! All-llahu e lartësoftë kujtimin e tij të mirë dhe e dritësoftë emrin e tij, bri Mësuesit dhe Udhërrëfyesit të tij, Hz. Muhammed Mustafasë! Amin!

Imam Muhamed B. Sytari

*Myfti i Zonës Shkodër
Shkodër, 10 dhjetor 2017*

MUHAMMEDI (A.S), SHEMBULL NË KOMUNIKIMIN ME NJERËZIT

Jetmira Plaku, Vaize - xhamia Tophanë

All-llahu i Madhëruar thotë në suren Ahzab, ajeti 21: "Në të dërguarin e All-llahut (xh.sh) ka një shembull të mrekullueshëm, për atë që shpreson tek All-llahu dhe dita e fundit dhe e përmend shumë All-llahu (xh.sh)."

Motra të nderuara,

Ata që studiojnë komunikimin në nivel akademik, e dinë se sa teori, libra dhe studime ekzistojnë në procesin e ndërlikuar të komunikimit njerëzor. Shembulli më i mirë i një akti të komunikimit dhe në marrëdhëniet me njerëzit, mund të fitohet nga jeta e Profetit Muhammed (a.s).

Në të vërtetë, në praktikën mjedisore të Profetit, ne shohim se ai ishte shembulli më i mirë në trajtimin e njerëzve. Aftësitë e tij të komunikimit, me sjellje unike dhe interesante, gjithmonë i sjellshëm dhe i buzëqeshur, bënë që Profeti (alejhis-selam) të arrijë të fitojë zemrat e njerëzve që ishin përreth tij, si dhe të atyre që kontaktuan me të.

Në Arabinë e lashtë, elokuenca përcaktonte pozitën e individit në shoqëri. Kjo sepse, gjuha arabe është e pasur me nuanca e ngjyrimet kuptimore. Arabët konkurronin me njëri-tjetrin në thurjen e fjalëve të bukura, duke i dhënë kështu formë artit gojor. Në këtë kohë lindi profeti ynë (a.s). Dhe, megjithëse nuk dinte të shkruante dhe të lexonte, ai kishte më shumë aftësi gjuhësore se kushdo tjetër. Këto aftësi ia bënë të mundur përcjelljen e koncepteve të vështira tek publiku, vetëm me pak fjalë. Thëniet e urta të Profetit (a.s), hadithet, janë përmbledhur në libra të shumtë që

mësohen dhe shërbejnë për të udhëzuar njerëzit kudo në botë.

Gjatë leximit të haditheve, shpeshherë mund të përfytyrojmë pamje të gjalla, plot tinguj, aroma dhe ndjenja.

Në të njëjtën kohë, transmetuesit e haditheve përdorin fjalë përshkruese, për të na dhënë një pamje të plotë tredimensionale të çdo ngjarjeje. Kështu ne mund "të shohim" me syrin e mendjes gjestet dhe veprimet konkrete të Profetit (a.s) kur fliste.

Për shembull, çifutët ishin mësuar të provokojnë dhe të ofendojnë, kurse këtë mundoheshin ta bëjnë edhe me profetin Muhammed (a.s). Me një rast, njëri nga çifutët e përshëndeti Profetin (a.s) duke i thënë: "Es-samu'alejkum – Vdekja për ty!" Kur Profeti me një ton të butë u përgjigj: "Ve'alejkum – Edhe për ju". Gruaja e tij, Aisha, duke mos arritur ta ruajë qetësinë me rastin e kësaj fyerje drejtuar Pejgamberit (a.s), ua ktheu çifutëve përgjigjen, duke u thënë: "Qoftë vdekja për ju!" Me këtë rast, i Dërguari i Allahut (a.s), iu drejtua Aishes, duke e këshilluar: "Oj Aishe, All-llahu i Madhërishtëm nuk e do vrazhdësinë dhe paturpësinë!" Aisha ia ktheu: "Po, a nuk e dëgjove përshëndetjen e tyre, o Profet i Zotit? Ata thanë: Vdekja qoftë për ju" Kurse i Dërguari i All-llahut iu përgjigj: "A nuk e dëgjove se unë u përgjigja "Ve alejkum", pra: "Edhe për ju".

Dhe All-llahu (xh.sh) zbriti shpalljen, ajetin 8 të sures Muxhadele: "Ata, kur vijnë te ti, të përshëndesin me atë që All-llahu nuk të përshëndet dhe vetë me vete thonë: "Përse All-llahu nuk na dënon për këtë që po e themi?" Por, mjaft është për ta xhehennemi në të cilin

hidhen. Sa vend i shëmtuar është ai."

Ky është shembulli më i mirë se si Profeti Muhammed (a.s) u shmangej situatave që fyerjen mos ta kthejë me fyerje. Kjo është arsyeja se pse njerëzit rreth tij u transformuan në pak vite dhe arritën të ndërtojnë një civilizim madhështor. Atëherë, edhe ne duhet të ndjekim të njëjtën rrugë sot. Pra, nuk mjafton të lexojmë e të mësojmë përmendësh thëniet e Profetit (a.s), por është e rëndësishme që t'i ndiejmë efektet pozitive të këtyre thënieve në zemrat dhe mendjet tona, dhe t'i praktikojmë ato në jetën reale.

Muhammedi (a.s) na ka mësuar se, kur dikush flet me dikë, duhet të bisedojë për gjëra që janë të përshtatshme dhe në fushën e interesit të bashkëbiseduesit, në mënyrë që komunikimi të mos jetë i njëanshëm. Po ashtu, Muhammedi (a.s) na mësoi se, të folurit duhet të jetë ndryshe në komunikimin me të moshuarit, me fëmijët apo gratë. Përmes kësaj ai na tregon se bashkëbiseduesit e tij i ka vlerësuar individualisht. Për shembull, me Ebu Bekrin fliste rreth luftërave, armatimit, problemeve me të cilat ballafaqohej shteti Islam, kurse me Aishen bënte shaka dhe bisedë e cila do ta gëzonte Aishen (r.a).

Motra të dashura,

Jo rastësisht All-llahu Fuqiplotë kishte zbritur ajetin kur'anor: "Ti me të vërtetë posedon një karakter të lartë", kurse këtë e kishte vërtetuar Muhammedi (a.s) me thënien e tij: "Më edukoi Zoti im me një edukim të mirë".

Profeti Muhammed (alejhis-selam) ishte i vetëdijshëm se pjesa më e madhe e traditës së tij do të transmetohej

gojarisht, prandaj edhe fliste qartë, duke e përsëritur çdo çështje të rëndësishme nga tri herë. Në të njëjtën kohë, ai ngrinte zërin dhe përdorte gjeste, për t'ua lehtësuar njerëzve memorizimin e fjalëve të tij, në mënyrë që t'ua përsërisnin ato të tjerëve. Ai e mbante gjithmonë trupin drejtë, duke shprehur kështu besim dhe forcë. Ecte shpejt, duke shprehur vendosmëri, kurse fytyra e tij ishte gjithmonë e qeshur. Ai u jepte njerëzve vëmendje të plotë, duke e kthyer të gjithë trupin, e jo vetëm kokën, në drejtimin e tyre. Kjo i bënte ata të ndjeheshin të rëndësishëm dhe të vlerësuar. Kur zemërohej, ai thjesht shikonte mënjane, duke e shprehur kështu mospëlqimin e tij. Në takime, ai nuk rezervonte ndonjë vend të veçantë për vete, por ullej kudo, duke shprehur kështu barazinë me të tjerët.

E megjithatë, ne shohim që All-llahu i Madhërishtëm e qortoi të Dërguarin e Tij, në një situatë të veçantë, për shkak të komunikimit të tij jo verbal, duke na dhënë kështu edhe neve një mësim të vlefshëm. Një herë, Profeti (a.s) po fliste me një grup nga elita udhëheqëse e fiseve mekase, në përpjekje për të fituar mbështetjen e tyre. Aty vjen një i verbër, i quajtur Abdullah ibn Ummi Maktum, për të parashtruar disa pyetje. I përqendruar plotësisht te aleatët e tij të mundshëm, Profeti (a.s) u vrenjt në fytyrë dhe e largoi shikimin nga Abdullahu, për ta kthyer sërish te udhëheqësit e fiseve. I verbëri nuk e pa vrenjtjen në fytyrën e Profetit (alejhis-selam), megjithatë, Zoti e qortoi te Dërguarin e Tij duke i thënë: "Ai vrenjti fytyrën dhe u kthye. Ngase atij i erdhi i verbëri". (Kur'ani, Abese: 1-2)

Për shkak të mësimave të thella që përfitoi nga kjo ngjarje, sa herë që pastaj Profeti (alejhis-selam) e takonte burrin e verbër, i buzëqeshte dhe sillej butë me të, e thoshte: "Mirë se vjen o ti që më qortoi Zoti im për ty!" (El-Kurtubi)

Në një ngjarje tjetër, Aisheja (r.a) ishte duke folur për një grua, bëri shenjë me dorë për të treguar se ajo ishte shumë e shkurtër. Profeti (a.s) i tha: "Ti ke thënë një fjalë, e cila po të përzihet me ujin e detit, sigurisht do ta njolloshte atë!" (Ebu Daudi).

Shpesh herë ne bëjmë shprehje të fytyrës apo gjeste në mënyrë tallëse, pa i peshuar mire efektet e tyre shkatërruese për imazhin tonë dhe për komunikimin tonë me të tjerët. Mbi të gjitha, ne duhet të kemi kujdes, sepse është Zoti Ai që e sheh çdo veprim tonin, e pastaj edhe

sepse të tjerët do të formojnë mendime dhe bindje për ne duke u bazuar në sjelljen tonë.

Prandaj, në çdo moment të mundohemi të përfytyrojmë se dikush është duke e vlerësuar mënyrën se si komunikojmë me bashkëshortin apo bashkëshortin në një qendër tregtare, si e trajtojmë një të moshuar në autobus, apo si sillemi me shokët tanë në rrugë.

Aisheja (r.a) ishte duke folur për një grua, bëri shenjë me dorë për të treguar se ajo ishte shumë e shkurtër. Profeti (a.s) i tha: "Ti ke thënë një fjalë, e cila po të përzihet me ujin e detit, sigurisht do ta njolloshte atë!"

Nëse dëshiron të dukesh i mirë, ji gjithnjë i tillë, me gjithë qenien tënde, edhe atëherë kur mendon se nuk po të sheh asnjë njeri.

Profeti (a.s) ishte shembull i suksesshëm në komunikimin me njerëzit në nivel individual dhe shoqëror. Kur ai fliste, atë e bënte me zë, aq sa njerëzit të mund ta dëgjonin qartë dhe kuptueshëm, ndërsa kur dëgjuesit i bënin ndonjë pyetje, ai ua eliminonte çdo paqartësi në mënyrë më të bukur. Kur Profeti (a.s) vinte re se ndokush po bën ndonjë gabim, ai asnjëherë nuk ia tërhiqte vërejtjen për gabimin e bërë para të tjerëve, në mënyrë që ky njeri të mos ndihej i poshtëruar.

Motra të dashura,

Arti i të dëgjuarit është një pjesë integrale në procesin e komunikimit të suksesshëm. Njeriu nuk duhet të pyesë në lidhje me çdo gjë që dëgjon, duke i ndërprerë vazhdimisht fjalën folësit. Profeti Muhammed (a.s) i dëgjonte me kujdes të gjithë ata që i paraqisnin mendimet dhe dëshirat e tyre, pa marrë parasysh a ishin ata shokët e tij, gratë e

tija apo jobesimtarët që vinin ta takonin.

Profeti Muhammed (a.s) ka thënë: "Kush dëshiron që të jetë i shpëtuar nga zjarri dhe të hyj në Xhennet, le ta besojë All-llahun Fuqiplotë, dhe kur ta godasë ndonjë sprovë, të besojë në Ditën e Gjykimit dhe le të silltet me njerëzit ashtu siç ka dëshirë që njerëzit të sillen me të". (Muslimi)

Ne duhet të përpiqemi vazhdimisht që ta rregullojmë të folurit dhe fjalimet tona, edhe atë duke përkujtuar lutjen të cilën e bëri Musai a.s kur All-llahu Fuqiplotë e urdhëroi të shkojë të takohet dhe të bisedojë me Faraonin: "Ai (Musai) tha: "Ma zgjero gjoksin tim! Dhe më lehtëso në këtë punë timen! Më zgjidh nyjën e gjuhës sime! Që ta kuptojnë fjalën time!" (Kur'ani, TaHa: 25-28)

Eh, sikur të kishim jetuar në kohën e Muhammedit (alejhis-selam) dhe të kishim pasur mundësi të pyesim:

Hadixhja – me çfarë njeriu ka jetuar? Jetimet – kush është kujdesur për ta? Të uriturit – kush i ka ushqyer? Të eturit – kush ia largoi etjen? Të padëshruarit – kush i pranoi në shoqëri? Njerëzit – cili është ai që asnjëherë nuk i ka lënduar? As'habët – kush është ai të cilin e kanë dashur më shumë se vetveten?

Të gjithë njerëzit do të përgjigjeshin: Ky ishte Muhammedi alejhi selam.

Jo rastësisht Michael H. Hart thekson duke thënë për figurën e profetit tonë (a.s):

"Alternativa ime e vënies së Muhammedit në krye të listës së njerëzve më me influencë në botë mund ta habisë ndonjë lexues e mund të diskutohet nga të tjerë, por ai që i vetmi njeri në histori, i cili pati suksesin më të madh, si në aspektin fetar, ashtu edhe në aspektin shekullar."

Ndërsa Enciklopedia Britanike shkruan:

"...Shumë të dhëna të hollësishme nga burimet e hershme tregojnë se ai që një njeri i ndershëm dhe i çiltër dhe kishte fituar nderimin dhe besnikërinë e të tjerëve, që ishin, gjithashtu njerëz të ndershëm dhe të çiltër."

Bernard Shaw thekson: "Ai duhet të quhet shpëtimtari i njerëzimit. Unë besoj që, në qoftë se një njeri si ai do të ushtronte pushtetin e botës së sotme, do t'ia arrinte t'i zgjidhte problemet e saj e do t'i sillte paqen dhe lumturinë, aq të nevojshme."

Naim Drijaj

Imam, xhamia Parrucë

GJUHA ËSHTË PASQYRA E ZEMRËS SË NJERIUT

Ukbe ibn Amër (r.a) e ka pyetur Pejgamberin (a.s) si të veprojmë kur të shpëtojmë kur të dalim para Allahut? Ai tha: “Mbaje gjuhën tënde! Le të të mjaftojë shtëpia jote...”, (d.m.th. mos u intereso shumë se çfarë bëjnë të tjerët, por le të të mjaftojë shtëpia jote, veprat e tua dhe të familjes tënde), “...dhe qaj për gjynahet e tua!” Kështu është shpëtimi”.³

Imam Shafiu ka thënë: “Kur dikush dëshiron të flas, le të mendohet mirë para se ta thotë atë që ka ndërmend. Në qoftë se ajo që dëshiron të thotë është e dobishme, le ta flasë, në qoftë se nuk është e dobishme më mirë le të heshtë.”

Sufjan ibn Abdullah (r.a) e ka pyetur Pejgamberin (a.s): “O i Dërguar i Allahut! Më trego diçka që duhet t’i përmbahem fort!” Ai i tha: “Thuaj: “Zoti im është Allahu dhe pastaj bëhu i qëndrueshëm në këtë besim.” E pyeti: “Cila është vepra që ia ke frikën më shumë se mund të më sjellë dëme të ndryshme?” Ai (a.s) e kapi gjuhën e tij dhe tha: “Kësaj frikësoju më së shumti!”⁴

Pejgamberi (a.s) ka thënë: “Muslimani më i mirë është ai, nga gjuha dhe dora e të cilit janë të sigurt muslimanët e tjerë”.⁵

Abdullah ibn Mesudi (r.a) ka thënë: “Nuk ka asgjë që e meriton të mbahet nën kujdes më shumë sesa gjuha”.

DISA GJYNAHE QË BUROJNË NGA GJUHA:

1. Të folurit për fenë e Allahut pa dituri. Gjynahun më të madh që e bën gjuha është të mohuarit e Allahut e pastaj të folurit në fenë e Allahut pa dituri.

2. Shpifja. Shpifja konsiderohet prej gjynaheve të mëdha.

3. Përgojimi. Allahu (xh.sh) thotë:

3. Ahmedî, Tirmidhiu.
4. Tirmidhiu.
5. Buhariu, Muslimi.

“Mos e spiunoni njëri-tjetrin! (Mos i zbuloni të metat e njëri-tjetrit) mos e përgojoni njëri-tjetrin! Mos vallë dëshiron ndokush prej jush të hajë mishin e vëllait të vet të vdekur?! Sigurisht që ju do ta urrenit këtë! Kijeni frikë Allahun! Me të vërtetë, Allahu është Pranues i pendimit dhe Mëshirëplotë”.⁶

4. Nënçmimi dhe përbuzja. Aisheja (r.a) një ditë e përmendi Safijën dhe bëri me dorë duke pasur për qëllim faktin se ajo ishte e shkurtër, e Profeti (a.s) i tha: “Pasha Allahun ke folur një fjalë, e cila po të hidhej në ujë do ta ndryshonte shijen e tij”.⁷

5. Fyerja dhe ofendimi. Fyerja është një ndër gabimet më të dukshme të gjuhës. Njeriu nuk e analizon fjalën që e nxjerr nga goja ku shpesh me të ofendon dhe fyen të tjerët.

SI TA RUAJMË GJUHËN?

1. Duke ndier përgjegjësinë e llogarisë para Allahut. Transmetohet se Omeri (r.a) e pa një ditë Ebu Bekrin (r.a), i cili e kishte kapur gjuhën e tij me dorë. E Omeri i tha: “Çfarë po bën o prijësi i besimtarëve? Ebu Bekri i tha: “Kjo është shkak për çdo të keqe që më vjen”.

2. Duke u preokupuar për përmirësimin e vetes. Ai që merret me veten e tij nuk ka kohë t’i marrë nëpër gojë të tjerët. Njeriu ka aq gjynahe dhe preokupime sa sikur të merrej me to nuk do t’i mbetej kohë për asgjë tjetër.

3. Duke iu lutur Allahut. Pejgamberi (a.s) ka thënë: “Besimi i njeriut nuk mund të jetë i drejtë, derisa të drejtohet (përmirësohet) zemra e tij. Zemra e tij nuk përmirësohet derisa te drejtohet (përmirësohet) gjuha e tij”.⁸

6. Kur'anî, El-Huxhurat: 12.
7. Ebu Davudi, nr. 4875.
8. Ahmedî, 3/198.

Gjuha është një nga mirësitë e shumta me të cilat na ka nderuar Allahu (xh.sh), me qëllim që ajo t’i shërbejë siç duhet misionit për të cilin është krijuar. Nëse ajo përdoret siç duhet, e shpie njeriun në xhenet, por nëse ajo përdoret për të mbjellë grindje dhe intriga, sjell fatkeqësi dhe e shpie njeriun në xhehenem.

Besimi në Allahun (xh.sh) dhe botën tjetër janë çështje që i përkasin zemrës, por që tregues kanë gjuhën. Është gjuha ajo që e vërteton besimin e vërtetë në Zotin dhe botën tjetër. Gjuha është pasqyra e zemrës së njeriut.

Pejgamberi (a.s) ka thënë: “Kur biri i Ademit zgjohet nga gjumi, të gjitha pjesët e trupit kërkojnë të jenë të mbrojtura nga gjuha duke i thënë asaj: “*Kije frike Allahun në lidhje me ne, sepse ne jemi pjesë e jotja. Nëse ti i përmbahesh rrugës së drejtë, i përmbahemi edhe ne.* Por, nëse ti devijon, kemi devijuar edhe ne.”¹

Çdo njeri duhet ta dijë se çdo fjalë e tij përcillet nga melekët dhe shkruhet. Allahu (xh.sh) thotë: “Për çdo fjalë që njeriu thotë, ka pranë vetës një mbikëqyrës të gatshëm (për ta shënuar atë).”²

Sa marrëdhënie mes njerëzve janë shkatërruar për shkak të gjuhës! Sa shumë zemra janë përçarë për shkak të saj!

1. Tirmidhiu.
2. Kur'anî, Kaf: 18.

“Muslimani më i mirë është ai, nga gjuha dhe dora e të cilit janë të sigurt muslimanët e tjerë”

NJIHUNI ME QYTETIN E VOGËL MEXSIKAN QË PO PËRVETËSON ISLAMIN

(Rrëfimi i një fotoreportereje italiane)

Në Chiapas, 400 meksikanë po ndërtojnë një identitet të ri duke shkruar praktikën e tyre indigjene me Islamin.

Në Itali, vendlindjen e fotografes Giulia Iacolutti¹, biseda për Islamin sillet e tëra rreth frikës dhe terrorizmit, por kur mbërriti në Meksikë, ajo hasi në një atmosferë krejt ndryshe.

Në vitin 2014, një profesor e prezantoi Iacolutti-n para imamit të një prej xhamive që është ngritur në një parlagje të Mexico City për të akomoduar komunitetin musliman në rritje. Për një vit me radhë, ajo qëndroi në shtëpitë e tyre duke përcjellë ritualet dhe festat e tyre për një projekt të quajtur Jannah, një fjalë arabe që ka kuptimin e parajsës në Islam.

Islami erdhi në Meksikë gjatë dekadave të fundit, me emigrantët nga Libani dhe Siria dhe me një grup muslimanësh sufistë spanjollë që erdhën për të konvertuar anëtarët e revolucionarëve zapatistë në vitet '90. Islami u përhap shpejt. Vendi tani ka rreth 5,270 muslimanë, trefish më shumë se 15 vjet më parë, thotë Iacolutti. Një mësues arab i ndihmon ata të lexojnë Kur'anin, ndërkohë që një bursë ofron një shans për të studiuar në Jemen.

Në Meksikën e cila është kryesisht

1. Giulia Iacolutti është një fotografe italiane me bazë në Mexico City.

katolike, Iacolutti zbuloi se të kesh një sistem besimi është më e rëndësishme sesa ndjekja e një feje të caktuar. Ajo foli me nënat katolike që nuk donin që vajzat e tyre të ktheheshin në Islam, por të cilat ishin të lumtura kur ndryshimi frymëzoi fëmijët e tyre drejt një mënyre më të devotshme të jetës. “Në Meksikë është më mirë të konvertohesh në Islam sesa në Evropë”, thotë ajo.

“Ata duan të ndërtojnë identitetin e tyre”, thotë Iacolutti për muslimanët e rinj meksikan. “E mira e Islamit është se sjell vepra praktike në jetën e përditshme: “Ju duhet të faleni pesë herë çdo ditë. Ju nuk mund të hani mish derri dhe nuk mund të pini alkool.”

Konvertimet po nxisin rritjen e Islamit në Mexico City, ndërsa nivelet e larta të lindjeve dhe familjet e mëdha po e nxisin atë (Islamin) në rajonet rurale.

Pas një viti të jetesës me komunitetin, Iacolutti kërkoi të njihet me imamët që vepronin në komunitetin rural të muslimanëve në shtetin jugor të Chiapas. Duke shkruar praktikën e tyre indigjene me Islamin, këta 400 të konvertuar jetonin shumë ndryshe nga homologët e tyre në Mexico City.

Duket se ata kanë tendencë të përshtaten lehtë, pasi shumë gra indigjene filluan të mbulojnë kokat e tyre me shami. “Unë dua të flas gjuhën time, dua të mbaj veshjen indigjene, por gjithashtu dua të besoj në Allah”, thanë ato gjatë bisedës me Iacolutti.

Por largësia e bën të vështirë mbajtjen e parimeve të rëndësishme të fesë së tyre. Chiapas është një shtet i varfër dhe mishi i therur në përputhje me Islamin, i quajtur hallall, është i rrallë. Gjatë një feste, Iacolutti shikonte se si komuniteti sakrifiko dy lopë dhe menjëherë sollën një sasi të mishit të fqinjët e tyre të krishterë. “Një prej parimeve të Islamit është që ju duhet të ndihmoni një person që është më i varfër se ju”, thotë ajo. “Nuk është e rëndësishme nëse besoni në një “zot tjetër”, ju jeni fqinji im dhe ju mund të hani të njëjtin ushqim”.

Edhe pse Iacolutti është një ateiste, askush nga banorët nuk kërkoi asnjëherë nga ajo që të konvertohet. Në një vend kaq të devotshëm, asnjë prej banorëve nuk ndihej i shqetësuar nga prezenca e një jobsimtareje në mesin e tyre. Një herë, në një bisedë me një grua muslimane në Mexico City ajo ndjeu një dëshirë të zjarrtë për besimin e tyre. “Unë mendoj se ju keni një jetë shumë të pasur sepse besoni”, i tha Iacolutti. “Unë nuk besoj. Unë ju shoh ju dhe mendoj se ju keni një jetë më të mirë”.

Gruaja e qortoi atë. “Ju bëni fotografi”, u përgjigj ajo. “Zoti juaj është fotografia, bukuria dhe informacioni. Ju besoni në këtë. Ndërsa unë besoj në Allahun”.

Marrë nga: National Geographic (tesheshi.com)

“EDUKONI FËMIJËT TUAJ ME DASHURI PËR PROFETIN MUHAMMED (A.S)” - DR. MUHAMMED A. JEMANI

(LIBËRI PËRKTHYER NGA H. VEHBİ S. GAVOÇI - SHKODËR 1996)

VLERESIME TË DREJTA NGA TË HUAJT PËR PROFETIN MUHAMMED (A.S)

Jeta e Muhammedit (a.s) filloi të studiohet nga dijetarët, që kur u shpall profecia.

Që herët Irakliti, nga disa pyetje drejtuar banorëve të vendit ku do të lindte Muhammedi, kuptoi se ai ishte profeti për të cilin ka përgëzuar Hz.Isai.

Gjithashtu edhe Abdullahi, djali i Selamit, prift çifut, provoi duke parë Muhammedin e duke dëgjuar një fjalim të tij se me të vërtetë ai është Profeti të cilin e ka përmendur Z.Musai dhe na ka përgëzuar për ardhjen e tij.

Këtu po parashtrijmë vlerësimet e disa intelektualëve të shquar për Profetin Muhammed (a.s) duke u mbështetur në librin që po përkthejmë:

TOMAS KARLAJTI: shkrimtar e qeveritar anglez, ka shkruar një libër për përhapjen e islamizmit në botë dhe ka studiuar jetën e disa heronjve. Mes njerëzve të shquar të botës, të parin ka rreshtuar Profetin Muhammed (a.s). Në librin e tij “Heronjtë” shkruan një kapitull për Profetin tonë (a.s), ku përgënjeshtrohet fjalët që përhapnin njerëzit dashakëqin. Misioni i Muhammedit vazhdon të jetë dritë për qindra milionë myslimanë. A mund të jetë i gënjeshtërt apo përrallë kote një mision që ka vazhduar për 14 shekuj? A mund të ngjasë që një burrë gënjeshtar të mund të krijojë një fe e pastaj ta përhapë, ashtu siç u përhap myslimanizmi? Më poshtë shton: “Misioni i Muhammedit është i saktë, zëri i tij i vërtetë vjen, nga fshehtësia (gajbi), ai është si një yll që ndriçon botën, ai është mirësia e Zotit (xh.sh) që ia jep vetëm kujt do Ai.” Dhe shton: “E kam dashur Profetin Muhammed, se sjellja e tij s’ka pasur hipokrizi. Me shije të pastra, sa s’ka më, larg dëshirave të kësaj bote, ishte me shpirt të lartë, i pajisur nga Zoti (xh.sh) me cilësitë më të mira, ka parë sekretin e jetës para syve të vet dhe ka jetuar me ndjenja te veta.”

Zëri i Muhammedit erdhi nga natyra e shkretëtirës së pastër, prandaj përmes veshëve fjalët e tij hynë në zemrat e njerëzve dhe qëndruan aty. Nuk ka qenë

“E kam dashur Profetin Muhammed, se sjellja e tij s’ka pasur hipokrizi. Me shije të pastra, sa s’ka më, larg dëshirave të kësaj bote, ishte me shpirt të lartë, i pajisur nga Zoti (xh.sh) me cilësitë më të mira, ka parë sekretin e jetës para syve të vet dhe ka jetuar me ndjenja te veta.”

Muhammedi (a.s) kryelartë, as përbuzës, nuk pranonte një jetë me gënjeshtër, nuk sillej as nuk u besonte magjive të kota.

Me paraqitjen e vet e me jetën modeste u foli njerëzve, u shkroi mbretërve dhe prijësve në kohën e vet duke i frikësuar ata që, nëse nuk besojnë, do të mbanin të gjitha përgjegjësitë para popujve të tyre. Nuk iu lut kujt, nuk pranoi pasuri as nga mbretërit, as nga të pabesët, kërkoi vetëm të vazhdonte misionin e vet dhe të punonte për të. Kaloj një jetë shumë modeste, interesa e tij më e madhe ka qenë t’i lutej Zotit (xh.sh) dhe të fitonte pëlqimin e tij, të përhapte fenë e vet, të hidhte mbas shpine çka i dilte përpara: rreziqe, vështirësi, tortura, brega, derisa Zoti (xh.sh) e nguliti këtë fe në këtë botë dhe i dha hov të përhapet e të përparonte.

Unë ju them: “I mjeri ai njeri që mbas këtyre fjalëve nuk ka besuar!”

LORD HIDHU: intelektual e shkrimtar anglez: Ai ka studiuar jetën e Muhammedit (a.s) e cila i dha frytin më të ëmbël kur triumfoi islami në zemrën e tij dhe shpalli pranimin e fesë islame. Ai thotë: “Kam menduar e studiuar gjatë 40 vjetëve për të arritur në të vërtetën, në të drejtën. Duhet të pohoj se vizita ime në disa vende islame më ka mbushur zemrën me respekt ndaj fesë së lehtë të Muhammedit (a.s) e cila e shtyn njeriun t’i lutet Zotit, sa të jetë gjallë dhe jo vetëm ditën e diel.”

Unë e falënderoj shumë Zotin (xh.sh)

që më udhëhoqi për në këtë fe, e cila është tek unë një e vërtetë e rrënjosur në zemrën time e më nxiti të jetoj një harmoni e pushim shpirtëror të cilat nuk i kam jetuar më parë.”

“Kam qenë në një tunel të errët, derisa më nxori islami në një tokë të hapur, ku ndriçon dielli i ditës. Kështu fillova të nuhas ajrin e detit të pastër.”

Dhe flet Lordi Hidhu për personin e Muhammedit (a.s), si një shembull i pashoq, duke u shprehur: “Profeti arab Muhammedi (a.s) ka pasur karakter të fortë dhe personalitet, burrëri, e cila u pastrua, u peshua dhe u pranua në çdo hap të jetës së vet, ku u pa qartë se nuk ka në botë si Atë njeri. Mbas i kemi nevojë për një shembull që plotëson jetën tonë, unë them: “Muhammedi (a.s) plotëson jetën e njerëzve, jeta e tij është pasqyra që na kthen neve mendjen e lartë, bujarinë, burrërinë, guximin e durimin, butësinë, faljen e gabimeve, turpin e kryeultësinë e të gjitha sjelljet interesante të cilat formojnë njeriun me virtutet më të plota e më të larta.”

Nuk do ta harroj se Profeti ka qenë i bindur (rob) i vërtetë, lutej më tepër se të tjerët, falej natën, derisa i ënjtëshin këmbët dhe agjëronte aq shumë, sa që thonin shokët: “Ky nuk prish kurrë”, e prishte, saqë thonin: “Nuk agjëronte kurrë”. E për këtë thotë: Në personin e Muhammedit (a.s) shohim një jetë plot drita të ndritshme për njerëzimin.”

I lumi Lord që vdiq mysliman. Pastër rahmet!

MAIKËLL HARTI: intelektual amerikan, astronom.

U interesua për njerëzit më të shquar të botës dhe studioi jetën e tyre. Botoi librin “Të përherëshmit”. I pari ndër 100 personalitetet më të shquara të botës për të gjitha kohërat është vendosur Muhammedi (a.s). Majkëlli ishte kristian dhe vazhdoi të besojë në fenë e vet. Në librin e mësipërm shkruan: “Muhammedi (a.s) është njeriu i vetëm në histori që fitoi mbi bazën e pikëpamjeve fetare. Ai i thirri të tjerët në Islam dhe e përhapte atë si një më të madhi religjion në botë, u bë komandant ushtrie, drejtues i vendit, politikan e besimtar. Megjithatë ka kaluar 13 shekuj, që kur ka ndërruar jetë, ende qëndrojnë e duken qartë

gjurmët e tij. “Unë them se po shtohet islamizmi, sepse sot myslimanë janë më tepër se 1.200.000.000.”

Më poshtë shton: “Muhammedi (a.s) me shokët e vet arriti të formojë një perandori të madhe, që shtrihet prej kufirit të Indisë e deri në oqeanin Atlantik. Ajo që më e madha perandori gjatë historisë së botës.”

Gjithashtu shënon: Myslimanët kanë përparuar me fenë e tyre të ndritshme, me sjelljet e tyre të larta, e kanë përhapur pa detyrim dhe dhunë, sepse feja e tyre e ndalon detyrimin në pranimin e Islamit: “Në fe nuk ka dhunë.”²

Profeti Muhammed (a.s) është përgjegjës i parë dhe i vetëm në ngulitjen e shtyllave të islamit në besimtarët dhe të sjelljeve të denja, qofshin ato private apo shoqërore, ka përcaktuar rregullat për marrëdhëniet mes njerëzve në jetën materiale.

Edhe Kur’ani iu zbrit vetëm atij. Në atë libër, në Kur’an, myslimanët kanë gjetur gjithçka u nevojitet për këtë jetë dhe për t’u përgatitur për jetën e ardhme, pa detyrim në një kohë që e ka caktuar Zoti (xh.sh) e nuk di askush tjetër.

DOKTOR GARNIJE: mjek francez, i cili bëri kërkime fetare në bazë të ambicieve të tij, derisa kërkesa e tij u plotësua nga feja islame. Pëlqeu Islamit dhe u bë mysliman. I lumi ai!

Gëzova harmoni të madhe shpirtërore kur përqafova islamit, - thotë ai. Kam lexuar versetet e Kur’anit që lidhen me shëndetësinë, shkencat natyrore, mjekësinë dhe kam bërë studime në ato fusha. Më vonë i krahasova versetet e Kur’anit me diet tona në shkencat natyrore, mjekësi e shëndetësi, të cilat i kam studiuar në universitet dhe arrita në përfundimin se versetet e Kur’anit pajtohen me ato dije krejtësisht.

Kam pranuar Islamit, sepse u sigurova që Muhammedi (a.s) më se 100 vjet para nesh ka ardhur me të vërtetën e qartë, para se të arrijmë në botën e re. Unë shpreh bindjen se çdo shkencëtar që krahason çfarë ka ardhur në Kur’an në lidhje me shkencën e tij të sotme, ashtu siç veprovua unë, do të pranohet islamizmin, siç e pranova unë, veçse në ankoftë nga ndonjë sëmundje zemre (ndërgjegje). Ai duhet të shërohet e pastaj të kërkojë haptas të vërtetën.

RINJE XHINJA: shkrimtar dhe intelektual francez studioi fenë islame,

2. Kur’ani, El-Bekare: 256.

Profeti Muhammed (a.s) është ai person të cilin e kam dashur duke jam kënaqur duke vazhduar jetën nën shembullin dhe nën hijen e flamurit të tij. Fjalët e veprat e tij të vërteta më kanë mbushur zemrën me harmoni dhe qetësi shpirtërore.

derisa e pranoi dhe e përhapë. Ai e ndryshoi emrin. U quajti ABDYLVAHID - ROB I NJË ZOTI TË VETËM.

Ky dijetar i shquar thotë: “Unë u përpoqa të lidhem me një fe hyjnore që të ruan nga gabimet, si tani në këtë jetë, ashtu edhe më pas, në jetën e ardhme. Mbas studimesh të gjata, këtë e gjeta vetëm në Kur’anin e bekuar.”

Ai ishte libri që më mbushi mendjen dhe më plotësoi të gjitha ndjesitë që zemra ime ndiente. Profeti Muhammed (a.s) është ai person të cilin e kam dashur dhe jam kënaqur duke vazhduar jetën nën shembullin dhe nën hijen e flamurit të tij. Fjalët e veprat e tij të vërteta më kanë mbushur zemrën me harmoni dhe qetësi shpirtërore.

Sikur të mos ishte ai Profet me besimin e tij, njerëzia do të mbytej në baltën e materializmit dhe të mosbesimit e do të binte poshtë e më poshtë në jetën e zakonshme e rrënimin shpirtëror.”

Më vonë, duke folur për diturinë islame dhe ndikimin e saj në Evropë thotë: “Shkenca islame me degët e saj të ndryshme ka qenë burim i dritës udhërrëfyese.

Sikur të mos ishin dijetarët myslimanë, evropianët do të vazhdonin edhe për shumë shekuj gjumin e rraskapitjen e paditurisë.

E me të vërtetë, vazhdon ai, po të lexohet p.sh. libri “Dielli arab lindi në Evropë”, shkruar prej gjermanit Nolgeh ose “Përparimi arab”, shkruar prej Gostav Lobonit e të tjerë libra, shkruar prej besimtarëve jo islamë, kuptohet sa nder të madh i kanë bërë myslimanët njerëzimit, sa ka ndikuar përparimi islam në shkencën evropiane e sidomos në vendet e afërta, Spanjë, Francë, Itali. Shpirti i tij pastër mëshirën e rahmetin e Zotit (xh.sh)!

ALFONS DADJE: artist e piktor francez, studioi fenë islame, meditoi për parimet e saj të larta e në fund vendosi të bëhet mysliman, deklaroi fenë islame. Zgjodhi emrin NASIR, që d.m.th. ndihmues i fesë.

U përpoq të përhapë fenë që zgjodhi, në Francë e në vende të tjera dhe të hidhte poshtë gënjeshtër e artistëve të tjerë që shpifin kundër islamizmit.

Shkroi një libër për jetën e Muhammedit (a.s), të cilin ua dedikoi dëshmorëve që ranë në Luftën e Parë Botërore (1914-1918). Në mes tjerash ai thotë që feja islame nuk ndalon lirinë e mendimit, njeriu mund të jetë mysliman, por i lirë në mendim (natyrisht nuk ka liri kundër fakteve të qarta, ndryshe del njeriu nga feja). Më poshtë vazhdon: Në fenë islame Zoti (xh.sh) nuk u ngjan njerëzve ose ndonjërisë prej krijesave, sikurse shpallte Jehudi Bals (Bulus) për fenë katolike, çfarë thuhet për Jahovain, zotin e jehudive, të cilët duket se e përfytyrojnë Zotin (xh.sh) në gjendje të papëlqyeshme.

Sa e vështirë është të pranohet që Zoti e lë djalit e vet të vetëm t’ia gozhdojnë armiqët derisa të vdesësh!

Zoti (xh.sh) në Kur’an e në Hadithe nuk përshkruhet as nuk përfytyrohet si është, mbasi nuk e ka parë kush. “Zoti (xh.sh) nuk ka fytyrë si krijesat, nuk ka kufij.”

Zoti nuk i ngjan kujt dhe askush nuk i ngjan Atij. Ka të gjitha virtutet e cilësitë e veçanta, nuk ka nevojë për kënd, kurse gjithkush ka nevojë për Të, nuk ka lindur prej kujt dhe nuk ka lindur kush prej Tij, nuk ka pasur as nuk ka shërgert, as ortak.

TOLSTOI: një prej letrarëve të shquar, me të cilin mburret Rusia, nuk e pëlqeu Islamit, por e nderonte Profetin Muhammed (a.s), prandaj kur pau se disa të huaj kishin folur keq për të, shkroi: “Nuk ka dyshim se Profeti Muhammed ka qenë prej më të mëdhenjve, të cilët i kanë shërbyer njerëzimit me vepra të mëdha.” Tolstoi mjaftohe vetëm me burrëri, por ai Zotëri nuk është mburrur kurrë, se udhëhoqi një popull të tërë në dritë të vërtetë, bëri të pëlqejë paqen dhe ndaloi derdhjen e gjaqeve për kërkesa të ulta. Ai hapi rrugën për përparim.

Puna e tij që një veprimtari e madhe, të cilën nuk mund ta kryejë, veçse një person që ka fuqi e mençuri përmbi mundësitë njerëzore. Prandaj ai Zotëri vlen të nderohet e të lartësohet kundrejt shpifjeve të injorantëve me dije të shtrembra.

AKTIVITET ME TEMË: “SI TA LEXOJMË JETËN E HZ. MUHAMMEDIT (A.S)”

Në kuadër të aktiviteteve me rastin e përkujtimit të Lindjes së Begatë të Mëshirës së Dhuruar, Hz. Muhammedit (a.s), Myftinia Shkodër ka organizuar të shtunën, më 18 nëntor 2017 aktivitetin me temë: “Si ta lexojmë jetën e Hz. Muhammedit (a.s)”.

Aktivitetin e hapi teologu Arben Halluni, ku pasi uroj pjesëmarrësit për prezencën e tyre, vuri në dukje se ky është aktiviteti i parë që vjen në kuadër të shumë aktiviteteve, të cilat do të organizohen nga Myftinia Shkodër, me qëllim për të risjellë në vëmendje figurën e ndritur të njerëzimit, Hz. Muhammedin (a.s) për të cilin, bota ka nevojë për shëmbëlltyrën e tij në aspekt të besimit, të adhurimit, moralit dhe vlerave të harmonisë dhe mirëkuptimit në mes krijesave të Zotit (xh.sh).

Në ligjëratën e këtij takimi me temë: “Si ta lexojmë jetën e Hz. Muhammedit (a.s)”, të cilën e mbajti H. Bashkim

Bajraktari, trajtoi shumë aspekte të jetës së Profetit të Islamit, Hz. Muhammedit (a.s). Ai u ndal kryesisht, tek ajo që nuk mjaftohet vetëm leximi për kulturë të personalitetit të tij, por ajo që është më e rëndësishme, është vënie në jetë dhe praktikë të veprës së ndritur të Pejgamberit (a.s), në të gjitha aspektet e jetës. Vetëm duke e praktikuar traditën e

Dërguarit të Allahut (a.s) në jetën tonë të përditshme, meritojmë me të vërtetë të jemi pjesë e ymetit të tij – tha ndër të tjera ligjëruesi i këtij aktiviteti, H. Bashkim Bajraktari.

Më pas, teologu Bajraktari kaloi në formën e një bashkëbisedimi, duke iu përgjigjur pyetjeve të të pranishmëve.

Gjatë datave 19-26 nëntor 2017, Ministria e Vakëfeve, Çështjeve dhe Shenjtërive Islame në Mbretërinë Hashimite të Jordanisë, zhvilloi edicionin e 37-të të trajnimit ndërkombëtar për shpjegimin e përmbajtjes së “Mesazhit të Amanit”.

Në këtë trajnim me vlerë, morën pjesë myftilerë, studiues, teologë e thirrës islamë nga shumë vende të botës, si: Pakistani, Maroku, Franca, Shqipëria, Bosnja dhe Hercegovina, Ishujt Maldive, Bangladeshi, Palestina, Jordania, Iraku, Bahrejni, Arabia Saudite, Algjeria, Tunizia, Libani, Sudani etj.

Gjatë programit, pjesëmarrësit morën pjesë në ligjëratat dhe leksionet e shumta, nga përfaqësues të shquar të mendimit islam në Jordani dhe përtej, si: Dr. Vail Arabijat, Ministër i Vakëfeve të Jordanisë, Dr. Ibrahim Ebukab, zv/Myfti i Forcave të Armatosura të Jordanisë, Dr. Reshad El-Kejjali, Drejtor i Institutit të Mbretit Abdullah II për Përgatitjen e Thirrësve Islamë, Dr. Muhammed El-Kalajile, Kryemyfti i Jordanisë, Dr. Nebil Sherif, ish-Ministër i Informacionit, Ing. Abdullah El-Ubadi, Drejtor i Xhamisë Aksa (Palestinë) etj.

Gjithashtu, pjesëmarrësit në këtë trajnim ndërkombëtar, vizituan edhe stacione të rëndësishme të historisë islame, si: Vendngjarja e betejës së Motas (e vitit 8-të hixhri), varret e

MYFTIU MORI PJESË NË TRAJNIMIN NDËRKOMBËTAR MBI “MESAZHIN E AMANIT”

sahabëve të nderuar: Xhafer ibn Ebi Talib, Zejd ibn Harithe, Abdullah ibn Revaha, Muadh ibn Xhebel, Shurehbil ibn Hasene, Ebu Ubejde ibn Xherrah etj, varrin e të dërguarit të All-llahut, Hz. Shuajbit (a.s), vendin e Shpellës së “banorëve të Shpellës”, që përmenden në suren me të njëjtin emër: “Sureja El-Kehf” etj.

“Mesazhi i Amanit” është ligjërata e famshme e Shejkh Izudin El-Khatib Et-Temimi, Këshilltari i Mbretit për Çështjet Fetare, Kadiu i Madh dhe Kryetari i Mexhlisit të Fetvasë, në prani të Mbretit Abdullah II, ku ndër të tjera theksohet, se: “Shpresa lidhet me angazhimet e dijetarëve të ymetit tonë që të dritësojnë mendjet e brezave tanë të rinj me të vërtetat e Islamit dhe

vlerat e tij të mëdha, duke i larguar ata nga rreziqet e rrëshqitjes në shtigjet e injorancës, shthurjes, mbylljes dhe pasimit të verbër, duke i ndriçuar rrugën me tolerancë, ekuilibër, mesatarizëm dhe mirësi, si dhe duke i distancuar ata nga humnerat e ekstremizmit dhe ngurtësimi, shkatërrimtarë të shpirtit dhe trupit...”.

Nga Komuniteti Mysliman i Shqipërisë, merrnin pjesë Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari dhe Myftiu i Kurbinit, z. Emirjon Vathaj.

Gjatë kësaj vizite në Jordani, Myftiu zhvilloi edhe disa takime të vlefshme me disa prej dijetarëve dhe thirrësve islamë të mirënjohur botërisht, që jetojnë dhe veprojnë në Aman të Jordanisë.

PËRKUJTOHET LINDJA E BEGATË E HZ. MUHAMMEDIT (A.S)

Ditën e enjte, më 12 Rebiul-evvel 1439, që përkon me datën 30 nëntor 2017, Myftinia Shkodër organizoi një aktivitet me rastin e përkujtimit të Lindjes së Begatë të Hz. Muhammedit (a.s).

Aktiviteti që u zhvillua në xhaminë e Medresesë, u përqendrua tek mesazhet dhe këshillat, urimet dhe lutjet për kthimin e duhur tek traditat dhe morali i Hz. Muhammedit (a.s), gjallërimi i mexhliëve me salavate dhe lexim e shpëgime të jetës dhe historisë së të dërguarit Mëshirë për mbarë botët.

Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, theksoi se përkujtimi i lindjes dhe ndërrimit jetë të Resulull-llahut (a.s) në të njëjtën ditë, është një moment reflektimi për të parë nivelin e marrëdhënies me të dërguarin (a.s) dhe mesazhet e tij, që mbeten edhe sot, balsam shërues për lëngatat e botës dhe degradimit të saj.

Ndërsa drejtori i Medresesë “Haxhi Sheh Shamia”, z. Kujtim Dervishi, theksoi se kjo ditë na fton për të kuptuar madhësinë e dërgesës hyjnore të Hz. Muhammedit (a.s) dhe ndjenjën e krenarisë legjitime për ndjekjen dhe pasimin e tij, si Mësues edukator i njerëzimit.

Ndërsa ligjërata kryesore, ajo me temë: “Muhammedi është i dërguar i All-llahut”, u mbajt nga teologu Lavdrim Hamja.

Gjatë saj, imami i nderuar hodhi dritë rreth kuptimeve të dërgesës profetike të Hz. Muhammedit (a.s) dhe domosdoshmërisë së ndjekjes së gjurmëve të tij në rrugën e udhëzimit.

Ai theksoi se shembulli i Hz. Muhammedit (a.s) mbetet dritë udhëzimi praktik deri në ditën e kiametit.

Duke iu referuar ajeteve kur’anore, haditheve dhe shpjegimeve bashkëkohore, ai theksoi se bota sot, ka nevojë për një shembull garant si ai i Hz. Muhammedit (a.s).

MESAZHI I MYFTIUT TË SHKODRËS ME RASTIN E MEVLUDIT SHERIFË

Të dashur e të shtrenjtë,
Sot, në këtë ditë të bardhë dhikri, mbushur me ëmbëlsi salavatesh, lyer me lot malli nga lulet e bardha të jaseminës, përkujtojmë së bashku Lindjen e Begatë të Ma të Mirit e Ma të Shtrenjtë të gjithësisë, Resulull-llahut tonë, Hz. Muhammedit (a.s), për Lindjen e të cilit janë shfaqur sa e sa shenja e fenomene që të ftojnë drejt Nurit të tij, në këtë Ditë Universale të Paqes, Mëshirës e Bekimit për mbarë universin!

Me këtë rast, ju uroj nga zemra një ditë të mbushur me salavate dhe selame drejtuar Zotnisë tonë, sikurse ju ftoj të ringjallni sot, një traditë prej traditave të tij, me nijetin e ripërtëritjes së Shembullit të tij (a.s), për të cilin jemi urdhëruar në Kur’anin Famëllartë.

Fjala bie: Thuaji dikujt një fjalë të mirë dhe freno zemërimin tënd, në gjurmët e tij (a.s)! Largo një pengesë nga rruga, dhuroji frymëmarrje tokës e natyrës! Ndhimo dikë që ka nevojë për ndihmë, në këto ditë të ftohta, kur shumë e shumë kanë nevojë për një dorë të paqte, plot mëshirë e dhembshuri! Buzëqeshi njerëzve të familjes, duke sjellë ndër mend se ai (a.s), ishte “më i miri ndër me familjen e tij”! Dhuro një sadeka sado të vogël, prej së cilës as pakësohet pasuria, as mbyllen burimet e rizkut! Ndërmerr një iniciativë pozitive ndaj familjes, një miku a ndaj shoqërisë ku jeton, duke falur Paqe! Dhuro një libër të dobishëm, një laps a një fletore; për të cilat është betuar Zoti i gjithësisë! Ndhimo një borxhli për të shlyer

borxhet, me sa të kesh mundësi! Bëj një të mirë për tokën tënde, për vendin tënd, për kombin tënd, për njerëzinë, nga pozita që të ka caktuar Zoti në jetë! Mëshiro, të mëshirohesh! Fal, të flesh! Duro, të arrish lartësitë! Duaji krijesat e Zotit, për Zotin, Krijuesin e vetëm të tanësisë!

Sot, krejt bota islame përkujton Lindjen e Ma të Mirit, duke u rikthyer me vëmendje të madhe tek Shembulli i tij; Mëshira, Bujaria, Ndershmëria, Urtia, Pastërtia, Paqja, Dija, Pasuria, Forca pozitive për ndërtimin e të Mirës në jetë, Dialogo, Toleranca, Singëriteti, Vetëpërmbytja e tij, Alejhis-selam!

Ëmbëlsoni shtëpitë tuaja me shtimin e salavatit për Zotërinë e tij dhe falënderoni All-llahun e Madhëruar që na bëri pjesë të ymetit të Zotërisë së bijve të Ademit (a.s)!

Dhe, mos harroni, të dashurit e mi, se përkujtimi më i mirë i kësaj dite është pa dyshim ripërtëritja e besës së dashnisë me Zotninë e tij në zemër, në thellësi të ndërgjegjes, në thelb të shtysës që aktivizon energjitë e të mirës në jetën e përditshme, në sjelljet dhe në veprat tona!

All-llahu ju dashtë e ju bekoftë, jua shtoftë dashninë dhe vullnetin për të ecur në gjurmët e Resulull-llahut (a.s), të përlur para shaqjes së tij: “Mëshirë për krejt botët!”...

Imam Muhamed B. Sytari

Shkodër, 12 Rebiul-evvel 1439
30 nëntor 2017

Mbrëmjen e së enjtes, më 30 nëntor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, ishte i ftuar në emisionin "Perspektivë", në tv1 channel, ku bashkëbisedoi me gazetaren Linda Doda rreth përkujtimit të Lindjes së Begatë të Hz. Muhammedit (a.s), mesazhit islam, lirisë së besimit pas 16 nëntorit 1990 etj.

Myftiu tha se përkujtimi i Mevludit Sherifë, nuk është thjeshtë përkujtimi i një datëlindjeje të zakonshme, porse ai është një moment reflektimi për çdo musliman, për të pyetur veten sesa është i lidhur me peygamberin e tij, me traditat e tij, me moralin e tij, me shembullin e tij në jetë, me cilësitë e tij dhe çdo gjë me të cilën ai, u cilësua nga Zoti i gjithësisë si "shembull" për krejt besimtarët.

Njëkohësisht, Myftiu shpjegoi disa detaje nga jeta dhe misioni i Resulull-llahut (a.s) duke theksuar se bota sot, ka nevojë të kthehet nga Islami burimor, ai që u shpall gjatë historisë së njerëzimit dhe u plotësua me Hz. Muhammedin (a.s).

Ai tha se nuk ka "Islam të moderuar" dhe "jo të moderuar",

MYFTIU: "PËRKUJTIMI I LINDJES SË RESULL-LLAHUT, MOMENT REFLEKTIMI PËR TË GJITHË!"

porse një fé e pastër, një Islam i pandryshueshëm, sistem i plotë jete, i vlefshëm për çdo kohë dhe shoqëri.

Njëkohësisht theksoi se interpretimet e gabuara, leximet e mbrapshta, ngushtimet dhe përdorimi i fesë për interesa të ngushta meskine, janë në të vërtetë një goditje e pabesë për vërtetësinë e prezantimit në natyrshmërinë e saj të fesë islame.

Myftiu iu përgjigj edhe pyetjeve

të shumta të gazetares në lidhje me propagandën e sotme antiislame, fushatat islamofobike, etiketimin e padrejtë të muslimanëve dhe Islamit, devijimin e rinisë, tendencat e rrëshqitjes drejt ateizmit etj.

Myftiu tha se shoqëria shqiptare sot, ka një nevojë të madhe të ripërtëritjes së marrëdhënies me besimin dhe fenë, sikurse ka nevojë për prijes fetarë të urtë dhe institucione fetare të forta dhe solide.

Paraditën e së mërkurës, më 6 dhjetor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, priti në një takim të përzemërt zv/Ambasadorin e Shtetit të Palestinës në vendin tonë, z. Hani Hussein.

Duke i uruar mirëseardhjen në Shkodër, Myftiu i shprehu z. Hussein kënaqësinë e kësaj vizite të parë në Myftininë e Shkodrës.

Myftiu theksoi se Palestina si çështje e përgjithshme dhe Kudsi Sherifi në veçanti, janë dy plagë të pambyllura për mbarë ymetin islam.

Ai tha se për çdo musliman në botë, ka tre vende të shenjta, që janë Qabja e Madhnueshme, xhamia e Resulull-llahut (a.s) dhe xhamia e shenjtë e Kudsi Sherifit.

Myftiu theksoi se lutjet dhe sensibilizimi i krejt muslimanëve të ymetit janë me Palestinën martire, Kudsi Sherifin dhe paqen gjithëpërfshirëse në tokat e shenjta.

Nga ana e tij, z. Hussein falënderoi Myftiun për mikpritjen dhe theksoi se populli palestinez kalon prej

MYFTIU PRITI ZV/AMBASADORIN E PALESTINËS

dekadash vuajtje dhe persekutime të papërshtueshme, përtej përpjekjeve të shumta për të arritur paqen e shumë dëshiruar dhe zgjidhjen përfundimtare të çështjes palestineze.

Ai theksoi se sot, shpresohet që ymeti të ketë një qëndrim unik në lidhje me këtë çështje madhore për Lindjen e

Mesme dhe mbarë botën islame.

Me rastin e kësaj vizite, Myftiu i dhuroi z. Hussein një punim të fotos së Mesxhidi Aksasë, duke shprehur se kjo Xhamia e shenjtë është simbol i besimit, paqes dhe unitetit të muslimanëve në mbarë botën.

Ditën e mërkurë, më 7 dhjetor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, zhvilloi një takim pune me imamë të qytetit të Shkodrës, me të cilët diskutoi mbi disa tematika që lidhen me zhvillimet e aktivitetit fetar e social, zhvillimet e fundit në Kudsi Sherifë, vijimësinë e aktiviteteve me rastin e Mevludit Sherifë etj.

Fillimisht, Myftiu njoftoi imamët me qarkoren e KMSH-së për mbledhjen e fondeve dhe ndihmave të ndryshme për njerëzit në nevojë, që u përmbytën gjatë ditëve të fundit në disa zona të vendit.

Më pas, duke folur mbi vendin e lartë dhe shenjtërinë e Kudsi Sherifit në Palestinën martire, Myftiu kërkoi nga imamët që në hytben e ardhshme, të sensibilizohen besimtarët për gradën e lartë që ka kjo tokë e shenjtë dhe xhamia e saj shekullore në jetën e çdo muslimani, kudo në botë.

Myftiu tha, se mjafton t'i referohemi ajeteve kur'anore dhe haditheve të

TAKIM PUNE ME IMAMË TË QYTETIT

ndryshme për të kuptuar se çfarë pozite të madhnueshme i ka dhënë Zoti kësaj toke dhe çfarë vendi zë ajo tek çdo musliman.

Më pas, lajmëroi imamët se ditën e xhuma, më 8 dhjetor 2017, ora: 10.00, tek vakëfi shekullor i lagjes Draçin, do

të zhvillohet ceremonia simbolike e gurthemelit të xhamisë së re.

Poashtu, bëri me dije se shumë shpejt do të nis një seri aktivitetesh me dobi në kuadër të përkujtimit të Lindjes së Resulull-llahut (a.s), mësimëve dhe traditave të tij.

MYFTIU INSPEKTOI VENDIN E XHAMISË SË RE NË DRAÇIN

Ditën e mërkurë, më 7 dhjetor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, zhvilloi një inspektim në vakëfin e lagjes Draçin, ku ditën e xhuma, më 8 dhjetor 2017, do të zhvillohet ceremonia e gurthemelit të xhamisë së re.

Gjatë inspektimit, Myftiu tregoi

për disa gurë varresh të gjetur gjatë gërmimeve në këtë truall të vjetër, që faktojnë më së miri origjinën e tij si vakëf.

Myftiu uroi që xhamia e re të nisë me mbarësi dhe të zbukurojë sa më parë këtë zonë muslimane, të cilës i mungon xhamia prej më shumë se gjysëm shekulli.

Ditën e xhuma, më 8 dhjetor 2017, Myftinia Shkodër organizoi ceremoninë e hedhjes së gurthemelit për ndërtimin e xhamisë së re në lagjen Draçin.

Xhamia e re do të ndërtohet në të njëjtin vend, ku ndodhej edhe para se të prishej nga regjimi komunist.

Ceremonia u përshëndet nga Myftiu i Zonës Shkodër, Imam Muhamed B. Sytari, i cili tha se ky gurthemel është një amanet i shenjtë që na lidh me të shkuarën e atyre burrave të mirë, që dhuruan toka e pasuri për të mirën e fesë dhe besimit.

Myftiu tha se tashmë, me mbarësinë e All-llahut, 50 vite pas mungesës së xhamisë në këtë vend, banorët e lagjes muslimane Draçin do të kenë mundësi të dëgjojnë ezanin e munguar dhe të kenë edhe ata xhaminë e tyre.

Ceremonia u përshëndet edhe nga Drejtori i Fondacionit "Mirësia", z. Korab Kaja, i cili u bë shkak për tërheqjen e

U HODH GURTHEMELI I XHAMISË SË RE NË DRAÇIN

fondit nga Kuvajti për ndërtimin e xhamisë së re.

Z. Kaja theksoi se bashkëpunimi me Myftininë e Shkodrës është i kahershëm dhe tashmë falë komunikimeve të vazhdueshme, do të ndërtohet edhe kjo faltore e re.

Ai theksoi se burimi i këtij fondi është nga Kuvajti, ku një grup besimtarësh vendosën së bashku në një ditë të vetme Ramazani, të mbledhin një fond për një xhami, diku në botë.

Pas hedhjes së gurthemelit, të pranishmit u bashkuan në faljen e xhumasë kushtuar Kudsit Sherifë.

KUDSI SHERIFË, TEMA E HYTBES SË KËSAJ JAVE NË XHAMITË E SHKODRËS

Me porosi të Myftiut të Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, tema e hytbes së xhumasë, më 8 dhjetor 2017, në xhamitë e Shkodrës u përqendrua tek vlera dhe shenjtëria e Kudsi Sherifit tek muslimanët.

Janë të qarta ajetet dhe hadithet që mbajnë të lidhur muslimanët e çdo kohe me tre haremet e shenjta: Qaben e Madhnueshme (Mekë, Arabi Saudite), Xhaminë e të Dërguarit të All-llahut (Medine, Arabi Saudite) dhe Aksaja (Kuds, Palestinë).

Në Kur'anin Famëlartë, Aksaja përmendet në suren El-Isra: "Pa të meta është Lartmadhëria e Atij që robin e Vet e kaloi në një pjesë të natës prej Mesxhidi Haramit (prej Qabes) gjer në Mesxhidi Aksa (Bejti Mukaddes), rrethinën e të cilës Ne e kemi bekuar, (ia bëmë këtë udhëtim) për t'ia treguar atij disa nga argumentet Tona. Vërtet, Ai është dëgjuesi (i fjalëve të Muhammedit), pamësi (i punëve të Muhammedit)".

Poashtu, janë të shumta argumentet që na lidhin me këtë tokë të shenjtë për çdo musliman, deri në kiamet.

Resulull-llahu (a.s) ka thënë: "Namazi në Mesxhidi Haram ka vlerën e njëqind mijë namazeve, ndërsa namazi në xhaminë time ka vlerën e njëmijë namazeve, ndërsa namazi në Bejti Makdis ka vlerën e pesëqind namazeve".

Për muslimanët, Kudsi Sherif është një tokë e shenjtë, që i përket bijve të saj, përtej mashtrimeve dhe padrejtësive politike dhe historike.

Lutjet tona janë që muslimanët e krejt botës të bashkohen dhe gjurmët e përçarjes dhe sektarizmit që e kanë kthyer ymetin islam në një term pa dinjitet e prezencë, të fshihen sa më parë!

TRIBUNA FETARE E MOTRAVE BESIMTARE MBUSH XHAMINË E PARRUCËS

Ditën e shtunë, më 9 dhjetor 2017, në kuadër të aktiviteteve me rastin e përkujtimit të Lindjes së Begatë të Hz. Muhammedit (a.s), Myftinia Shkodër organizoi një tribunë fetare për motrat besimtare.

Aktiviteti që u zhvillua në xhaminë e Parrucës, dëshmoi edhe një herë rëndësinë e këtyre tubimeve me vlerë. Pavarësisht kushteve të rënduara të motit, ditën e shtunë, xhamia e Parrucës ishte mbushur me pjesëmarrëse të shumta.

Aktiviteti ishte ndërthurur me lexime kur'anore, ilahi si dhe ligjëratat fetare nga vaizet e nderuara, teologët: Ferzet Ndoja, Jetmira Plaku dhe Zamira Puka (Bushati), të cilat hodhën dritë mbi jetën dhe traditat e Hz. Muhammedit (a.s), vlerën e salavatit, përshkrimet e ndryshme kur'anore mbi jetën dhe misionin e tij, dobinë e tubimeve që kanë në qendër të vëmendjes përkujtimin e Resulull-llahut (a.s) etj.

Aktiviteti u mbyll me duanë e hatmes sherife si dhe me lutjet për paqe, bekime e mëshirë për krejt besimtarët dhe mbarë njerëzimin.

H. SAMI MUÇEJ DHURON ARKIVIN E MEVLUDIT SHERIFË

Paraditën e së mërkurës, më 20 dhjetor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, priti në një takim pune veteranin e këndimit të Mevludit Sherifë, H. Sami Muçej.

Qëllimi i këtij takimi ishte angazhimi për të nxjerrë në dritë vlerat e tubimeve ku përkujtohet Lindja e Resulull-llahut (a.s), shoqëruar me këndimin e ilahive të bukura dhe pjesëve të ndryshme të Mevludit.

Gjatë takimit, H. Sami Muçej i dorëzoi Myftiut arkivin e tij të plotë, ku janë shënuar me përpikmëri të gjitha aktivitetet me rastin e Mevludit në të

gjitha xhamitë e Shkodrës dhe përtej saj.

Arkivi në fjalë është i pasuruar me foto të këtyre aktiviteteve të dobishme, që dikur mbushnin xhamitë tona me besimtarë të përmalluar për të dëgjuar mbi jetën e të Dërguarit të All-llahut.

Myftiu e falënderoi z. Muçej për angazhimin e tij dhe këtë dhuratë të çmuar, sikurse e garantoj atë se ditëve në vijim, Myftinia Shkodër do ta ekspozojë këtë arkiv në mënyrën më të mirë, në

dobi të besimtarëve dhe në shërbim të një aktiviteti që mbetet gjurmë e dritshme në historinë e Thirrjes Islame në trojet tona shqiptare.

Paraditën e së enjtes, më 21 dhjetor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, priti në një takim të përzemërt prefektin e ri të Qarkut Shkodër, z. Çesk Millja.

Prefekti i ri i Shkodrës, shprehu kënaqësinë e tij për këtë vizitë të parë në Myftininë e Shkodrës, duke theksuar rolin e madh që ka institucioni i muslimanëve të Shkodrës në ruajtjen dhe kultivimin e vlerave të paqes dhe harmonisë komunitare.

Nga ana e tij, Myftiu e falënderoi z. Millja për vizitën dhe duke i uruar atij mbarësi dhe sukses në detyrën e re, konfirmoi edhe një herë se sa e rëndësishme është pjekuria e prijësve fetarë, sidomos në ruajtjen e kufijve të shenjtërive dhe promovimin e vlerave më të mira të qytetërimit hyjnor, që i dhuron njeriut aftësitë e duhura për të qenë "mëkëmbës i Zotit" në tokë.

Myftiu theksoi, se tashmë që bota

MYFTIU PRITI PREFEKTIN E RI TË QARKUT SHKODËR

përjeton momente të çuditshme plot hipokrizi, shkelje të drejtave, luftëra të padrejta dhe kriza që pasojnë kriza,

bashkëpunimi për të ndërtuar urat e të mirës dhe harmonisë mbetet prioritet i njerëzve vullnetmirë.

MYFTIU: "HARMONIA FETARE, VLERË QYTETËRUESE!"

Ditën e hënë, më 25 dhjetor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, vizitoi Kishën Ortodokse dhe Arqipeshkvinë e Shkodrës për të uruar drejtuesit e tyre me rastin e festës.

Gjatë urimeve të tij, Myftiu theksoi se bota sot, është mbërthyer nga pasiguria, dhuna, arroganca, shkatërrimet, shkelja e të drejtave dhe shtypja dhe shembulli më i mirë për këtë është Palestina martire.

Myftiu uroi që festat fetare të shërbejnë për afrimin e njerëzve me vlerat e besimit dhe largimin nga padrejtësitë, shkelja e shenjtërive dhe abuzimi me to, respektimi i jetës dhe pasurisë, si dhe angazhimi për ruajtjen e harmonisë fetare kudo në botë, si një vlerë qytetëruese që e mbron njeriun nga devijimi.

Ai tha se prijësit e urtë ndërtojnë ura, duke u bërë shembuj udhëzimi në shoqëri!

GJYSMËHËNA E KUQE TURKE NË NDIHMË TË TË PËRMBYTURVE NË SHQIPËRI.

Gjysmëhëna e Kuqe Turke (Kızılay) siguroi ndihma ushqimore, materiale higjienike dhe materiale të tjera për banorët e prekur nga përmbytjet që përfshinë disa qytete të Shqipërisë në fillim të dhjetorit.

I pranishëm në shpërndarjen e ndihmave për dhjetëra familje në Njësinë Administrative Fushë-Krujë, ishte edhe përfaqësuesi i Gjysmëhënës së Kuqe Turke, Abdullah Tatlıcı.

Tatlıcı gjatë shpërndarjes së ndihmave u përcollti familjeve të prekura nga përmbytjet përshëndetjet e Presidentit të Turqisë, Rexhep Tajip Erdoğan.

Në një prononcim për AA, Tatlıcı theksoi se përfaqësuesit e Gjysmëhënës së Kuqe Turke kanë ardhur në Shqipëri për të ndihmuar familjet, që janë prekur nga përmbytjet dhe do të shpërndajnë ndihma edhe në qytetin e Vlorës, Fierit dhe Fushë-Krujës.

"Kamionët tanë me ndihma kanë mbërritur mbrëmjen e të dielës në

Shqipëri dhe filluam me shpërndarjen në Fushë Krujë. Ndhimat konsistojnë në ushqime, paketa higjienike dhe batanije. Falënderoj Kryqin e Kuq Shqiptar për bashkëpunimin dhe mbështetjen për të realizuar shpërndarjen e ndihmave. Gjysmëhëna e Kuqe mundohet që të jetë në gjithë botën, ku ka fatkeqësi natyrore. Sot ne jemi në Shqipëri pranë vëllezërve tanë për t'i ndihmuar. Gjysmëhëna e Kuqe e Turqisë ka qenë gjithmonë prezent në trojet e Ballkanit

dhe sot jemi këtu për t'iu ardhur në ndihmë të gjithë banorëve të prekur nga përmbytjet", tha Tatlıcı.

Gjysmëhëna e Kuqe Turke do të ndihmojë rreth 1000 familje me pako ushqimore me standard mujor 20 kg, ku përfshihen produkte ushqimore, si vaj, fasule, oriz, sheqer, kripë, etj. Gjithashtu Gjysmëhëna e Kuqe Turke do të ofrojë për familjet e prekura nga përmbytjet edhe batanije etj.

(www.radiojehona.al)

FILLOI ZYRTARISHT MËSIMI I GJUHËS SHQIPE NË SHKOLLAT FILLORE TË TURQISË

Ministria e Arsimit kombëtar e Turqisë vitin e kaluar kishte vendosur në programin arsimor për vitin e ardhshëm gjuhën shqipe dhe boshnjake si lëndë zgjedhor duke nisur që nga klasat e 5-ta.

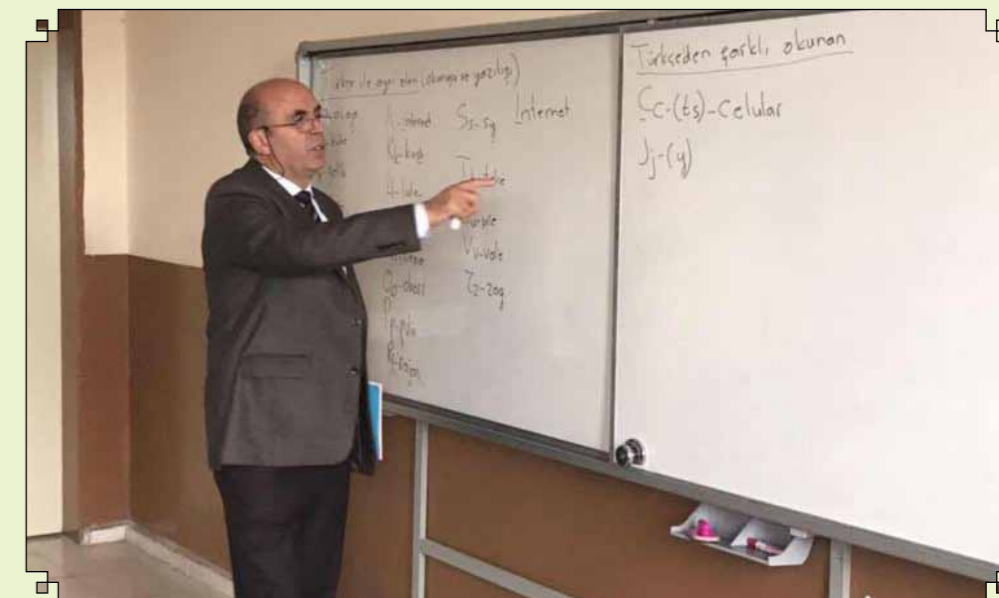
Dy gjuhët, e miratuara nga Bordi i Arsimit dhe Edukimit do të jenë lëndë me zgjedhje duke filluar nga klasat e pesta.

Programi mësimor i gjuhës shqipe dhe boshnjake, pasi u përgatit dhe u vlerësua edhe me kontributet e Drejtorisë së Përgjithshme të Arsimit Bazë të Ministrisë së Arsimit, u paraqit në Kryesinë e Bordit të Arsimit dhe Edukimit të Turqisë.

Pas procesit të vlerësimit të programit kanë nisur punimet për përgatitjen e teksteve mësimore.

Pas punimeve të plan-programit sot zyrtarisht u mbajt ora e lëndës shqipe në një shkollë fillore në Izmir të Turqisë.

Përmes një postimi në facebook, Drejtori i Qendrës Kulturore të Diasporës së Kosovës në Stamboll, z. Kamil Bitiş njoftoi se sot zyrtarisht ka filluar mësimi i lëndës së gjuhës shqipe në shkollat fillore të Turqisë.

Ja postimi i plote i Bitiş-it:

"DITË E RËNDËSISHME PËR SHQIPTARËT NË TURQI.

Sot filloi mësimi i gjuhës shqipe si lëndë zgjedhore nëpër shkollat fillore të Turqisë. Për të dhënë mësimin e parë (si mysafir) në Izmir i kam bërë rreth 600 km dhe kam shkuar në Izmir pasi e dhashë mësimin e parë pa pushuar fare menjëherë u nisa për në Stamboll ku do t'i bëjë edhe 600 km për kthim. Por besoj se ia vlen ky mundim që ta kam

nderin në këtë ditë të rëndësishme ku jam i pari që dhashë mësimin e parë të gjuhës së bukur shqipe. Njeriu një punë kur e bën me dëshirë nuk po ndieka lodhje. Këtë sot e përjetova. Një fjalë thotë "nuk tregohet por jetohe".

Me këtë rast dua ta falënderoj kryetarin e shoqatës "Shoqata Kulturore Shqiptare në Turgutlu" z. Mehmet Yenir (Petrovci) me kryesinë për mbështetjen në këtë drejtim"

(www.radiokontakt.al)

ORGANIZATA E BASHKËPUNIMIT ISLAM SHPALL JERUSALEMIN LINDOR KRYEQYTET TË PALESTINËS

Stamboll, 13 dhjetor 2017. Organizata e Bashkëpunimit Islam (OBI) e shpalli Jerusalemin Lindor si kryeqytet të Palestinës.

Në komunikatën përfundimtare të publikuar pas samitit të Organizatës së Bashkëpunimit Islam bëhet e ditur se Jerusalemi Lindor është shpallur si kryeqytet i Palestinës.

Në këtë komunikatë gjithashtu i bëhet thirrje shoqërisë ndërkombëtare që ta njeh Jerusalemin Lindor si kryeqytet të Palestinës.

Kjo thirrje e Presidentit Rexhep Tajip Erdogan, e bërë shoqërisë ndërkombëtare gjatë fjalimit të tij të mbajtur në këtë samit është pasqyruar edhe në komunikatën përfundimtare.

Vendet islame e vërtetuan

vendimin e tyre në lidhje me Jerusalemin Lindor dhe kërkuan që shoqëria

ndërkombëtare ti përgjigjet pozitivisht kësaj thirrjeje. - (www.trt.net.tr/shqip)

**“NJEREZIJA ME GOJË HAPET
RRINTE, GJITHNJI NE MENDIM,
VALLË, SI KURSE SHKRUEJNË QITABET,
KUR KISHIN ME GJETE SHPETIM?”**

**DIJETARET PAM’ E KISHIN
NE UNGJILL E NE TEURAT
NJI PROFET ATA PO PRITSHIN,
KISHTE BÂ ZOTI MURAT.**

**EMNI I BUKUR VET AHMET,
NEPER LIBRAT FIGURONTE,
POR KUR ERDHI NE KET JET,
ZOTI ‘MUHAMMED’ I THONTE.”**

(Hysni Halid Bushati, 1932)

Botues:
Myftinia Shkodër
Drejtues:
Imam Muhamed Sytari

Kryeredaktor:
Lavdrim Hamja

Tel / Fax:
+355 (0) 224 2081
Nr. llogarie:
100054 UBA - Shkodër

MYFTINIASHKODER1990
udhaislame@myftinia-shkoder.org
www.myftinia-shkoder.org